

ปัญหาสามจังหวัดภาคใต้ในทัศนะของผม

๑ นรวิ ๓ เขากง

ปัญหาสามจังหวัดภาคใต้ คือจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาสนั้น เราควรยอมรับความจริงกันเสียที่ว่า เป็นปัญหาของชนกลุ่มน้อย ซึ่งมีอยู่ในหลายประเทศ และปัญหาที่อาจส่งผลถึงเอกภาพของชาติและบูรณภาพของดินแดนได้

ชนกลุ่มน้อยเป็นชนกลุ่มหนึ่งที่แทรกซ้อนอยู่ในชนกลุ่มใหญ่ มีเผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมแตกต่างไปจากเผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมของชาติ ในประเทศเรามีชนกลุ่มน้อยอยู่หลายกลุ่ม เช่น ชนกลุ่มน้อยที่มีเชื้อสายเขมร ในบางจังหวัดทางภาคอีสาน และชนต่าง ๆ ในทางภาคเหนือ ชนกลุ่มน้อยเหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัญหาทั้งสิ้น จะต่างกันก็ตรงที่ว่า จะส่งผลกระทบต่ออันถึงเอกภาพของชาติและบูรณภาพของดินแดนมากน้อยเพียงใดเท่านั้น

สำหรับประชาชนในสามจังหวัดภาคใต้ของเรานั้น นับว่าเป็นชนกลุ่มน้อยกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่ง มีเผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมแตกต่างไปจากเผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมของชาติ เป็นปัญหาที่ส่งผลไปถึงเอกภาพและบูรณภาพของชาติ และของดินแดนตลอดมา แม้จะมีการแก้ไขกันแล้ว แต่ก็ยังมีการ

เคลื่อนไหวที่ไม่น่าไว้วางใจมากนักอยู่

เท่าที่ศึกษาปัญหาอันเกิดจากชนกลุ่มน้อย ไม่ว่าที่มีอยู่ในประเทศไทย รู้สึกว่าความร้ายฉิบในระหว่างชนกลุ่มน้อยกับบ้านเมือง มักจะเกิดจากการบริหารของรัฐบาลที่ยึดถืออุดมคติชาตินิยม และเป็นเผด็จการ ซึ่งเป็นเหตุให้ขาดภราดรภาพในระหว่างชนกลุ่มน้อยกับบ้านเมือง

สำหรับสามจังหวัดของเรานั้น เป็นปัญหามานานแล้ว เท่าที่ศึกษาจากเอกสารของสิ่งที่เรียกว่าขบวนการแยกดินแดน และจากการบอกเล่าของผู้สันติการณ์ ปรากฏว่ามีมูลกรณีมาจากการบริหารประเทศของรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม ในสมัยก่อนและในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ เพราะรัฐบาลนั้นมีนโยบายจะสร้างชาติไทยให้เป็นมหาอำนาจ จึงได้ใช้อุทฺมคติชาตินิยมเป็นพื้นฐานของนโยบาย เป็นเหตุให้มีการกวาดล้างวัฒนธรรมของประชาชน และมีการประกาศใช้รัฐนิยมให้ประชาชนปฏิบัติโดยเคร่งครัด ทำให้ประชาชนในสามจังหวัด ต้องเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมดั้งเดิมของตน เช่น การแต่งกาย การใช้ภาษาพูด และอื่น ๆ ในลักษณะฉับพลันทันที

วัฒนธรรมเป็นสิ่งบอกถึงลักษณะของเผ่าพันธุ์ เมื่อมาถูกเปลี่ยนแปลงโดยนับพลันทันที ก็ย่อมเป็นที่ไม่พอใจของประชาชน จึงเกิดการคัดค้าน, เรียกร้อง และต่อต้านรัฐบาลขึ้น ในครั้งแรกก็ดำเนินการด้วยความสงบ แต่เมื่อไม่ได้ผลก็ผลักดันให้เกิดการต่อสู้ด้วยอาวุธขึ้น แล้วจึงเกิดการปราบปรามอย่างรุนแรง แม้รัฐบาลต่อมาได้มีการผ่อนคลายในเรื่องการกวาดล้างวัฒนธรรมลงไปบ้าง แต่ภายหลังที่จอมพล ป. พิบูลสงครามมีอำนาจอีกครั้งจากการทำรัฐประหารในปี 2490 การบริหารประเทศก็ไม่พ้นเป็นรัฐบาลทหาร ที่ประชาชนระแวงว่าเป็นรัฐบาลชาตินิยม ความเคลื่อนไหวในด้านการโฆษณาชวนเชื่อ และการล่อลวงผู้คนที่ต่อต้านรัฐบาลก็ยังคงมีอยู่เรื่อยมาจนบัดนี้

ตามที่กล่าวมานี้ ผมเชื่อว่าปัญหาชนกลุ่มน้อยยังคงเช่นปัญหาสามจังหวัดของเรานั้น จะมีหรือไม่มี ก็ขึ้นอยู่กับการบริหารประเทศของรัฐบาล หากรัฐบาลประพฤติดัน ให้เป็นที่สงสัยของประชาชนว่า จะทำลายเผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมของคน ความเคลื่อนไหวในอันที่จะต่อต้านรัฐบาลก็เกิดขึ้นในทำนองเดียวกันหากรัฐบาลตั้งตนอยู่ในที่ชอบไม่แสดงให้เห็นว่า มีเจตนาจะทำลายเผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมของคน ปัญหาต่างๆ ก็จะเบาบางลง

ดังที่กล่าวข้างต้นแล้วว่า ระบบเผด็จการก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาชนกลุ่มน้อย ดังเช่นปัญหาชนกลุ่มน้อยที่เป็นมุสลิม ของฟิลิปปินส์ ซึ่งกำลังสู้รบกับรัฐบาลอยู่ในเวลานี้ เกิดจากการประกาศตนเป็นเผด็จการของประธานาธิบดีมาคอสนั่นเอง และหากสังเกตให้ดีจะเห็นได้ว่า ปัญหาสามจังหวัดของเรานั้น เกิดในระหว่างที่ประเทศเราใช้ระบบเผด็จการบริหารประเทศตลอดมา ดังเช่นสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรีทั้งก่อนและหลังรัฐประหารปี 2490 และสมัยรัฐบาลทหาร ที่สืบเนื่องมาจากการรัฐประหารในปีนั้น แม้ว่าในระยะหลังรัฐบาลไม่แสดงท่าทีว่าจะทำลายเผ่าพันธุ์ และวัฒนธรรมของประชาชนก็จริงอยู่ แต่ความเป็นเผด็จการของรัฐบาลทหารนั้นเองที่ส่งผลให้ประชาชนมีความระแวงถึงกาใช้อคุมกติกากฎหมายของรัฐบาล ซึ่งทำให้ประชาชนมีความรู้สึกสับสนหวังในบ้านเมือง

บทกวีจากรัฐบาลทหาร อนุกรม กิตติขจร ตกใจอันอ้างสง และระบอบประชาธิปไตยถูกสถาปนาขึ้นในบ้านเมือง มีกลอสถึงกลอสอย่าง ที่แสดงให้เห็นว่า ประชาชนเริ่มให้ความไว้วางใจและอดทนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร และรู้สึกว่าการบริหารมีความสนใจและกระตือรือร้นในชาติบ้านเมืองมากขึ้น หากเราสามารถรักษาระบอบประชาธิปไตยไว้ได้ ก็เชื่อมั่นอนว่า ปัญหาสามจังหวัดนั้นจะหมดไปหรือเบาบางลง เพราะระบอบประชาธิปไตยนี้ย่อมเป็นหลักประกันของประชาชนว่า เผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมของคนจะมีเสถียรภาพดีขึ้น เพราะคนสามารถจะพ้นภัยรักษาได้ตามวิถีทางประชาธิปไตย และทำให้ประชาชนมีหวังในชาติบ้านเมืองมากขึ้น □